

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus
กับการสอนแบบปกติ

A Comparison of Debsirin Romkloa School Grade 8 Students' Learning Achievement on Critical Reading Applying Cooperative Learning with KWL Plus Technique and Regular Teaching Method

ศิรินารถ พรหมลา^{1*} และ เด่นดาว ชลวิทย์²
Sirinat Promla¹ and Dendao Chonlawit²

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและ หลังเรียน (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 80 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค KWL Plus เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบปกติ เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), การหาค่าที่ t-test

¹ศิรินารถ พรหมลา นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ (corresponding author) E-mail: sirinat2011@hotmail.com

²เด่นดาว ชลวิทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) ผลสัมฤทธิ์

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ; การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus; การสอนแบบปกติ

Abstract

This research aims to 1) compare grade 8 students' learning achievement on critical reading applying cooperative learning with KWL Plus technique and regular teaching method 2) compare grade 8 students' learning achievement on critical reading pre-applying and post-applying cooperative learning with KWL Plus technique and 3) compare grade 8 students' learning achievement on critical reading pre-applying and post-applying regular teaching method. A sample group is 2 classes of Grade 8 (Mattayomsuksa 2) students from Debsirin Romklat School, Klongsam Pravat, Ladkrabang, Bangkok in semester 2, educational year 2020. The total is 80 students. They derive from cluster random sampling method by using each class as a sampling unit. implement. Research tools are 1) the Thai subject lesson plan applying cooperative learning with KWL Plus technique with a topic of critical reading 2) the Thai subject lesson plan applying regular teaching method with a topic of critical reading and 3) the test of learning achievement on critical reading. Data analysis is processed by applying statistics which are average (\bar{X}), standard deviation (S.D.), and t-test calculator.

The result reveals that 1) grade 8 students' learning achievement on critical reading applying cooperative learning with KWL Plus technique is higher than regular teaching method with statistical significance (p .05). 2) grade 8 students' learning achievement on critical reading post-applying cooperative learning with KWL Plus technique is higher than pre- applying cooperative learning with KWL Plus technique with statistical significance(p .05). 3) grade 8 students' learning achievement on critical reading post-applying regular teaching method is higher than pre- applying regular teaching method with statistical significance (p .05).

Keywords : Learning Achievement on Critical Reading, Cooperative Learning with KWL Plus Technique, Regular Teaching Method

บทนำ

การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคมให้สูงขึ้น การอ่านทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาจิตใจและด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถพฤติกรรมและค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิต การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง ดังที่ ขจรศักดิ์ สุนลี (2545:13) และบันลือ พงกษะวัน (2534:10 – 11) กล่าวถึง

ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญาให้สูงขึ้น ถ้าเลือกอ่านอย่างถูกวิธีสามารถวินิจฉัย ความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล มีหลักเกณฑ์การแก้ปัญหาต่าง ๆ ฉับไวสามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้ ทันทีทันใด ช่วยขยายความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เกิดความจรรโลงใจ ทำให้เพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจ มีความเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เกิดการพัฒนาการด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ พฤติกรรมและการดำเนินชีวิต ซึ่งการศึกษาในโรงเรียนทุกระดับใช้การอ่านในการศึกษาหาความรู้ และต้องมีวิจารณญาณในการอ่านด้วย เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณทำให้ผู้อ่าน เข้าใจเนื้อหาของเรื่องได้อย่างลึกซึ้งทุกด้านมากกว่าการอ่านเพื่อจดจำเนื้อเรื่องพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) จึงมุ่งเน้นให้ผู้อ่านรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้ อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 7 - 8) การรักการอ่าน เป็นการปลูกฝังให้ นักเรียนได้มีทักษะการอ่านทั้งด้านการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านตีความ การอ่านเชิงวิเคราะห์ และรวมไปถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นกระบวนการอ่าน ที่นักเรียนต้องใช้ เหตุผลตัดสินใจ ประเมินค่า พิจารณาเรื่องที่อ่าน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ ต้องใช้สติปัญญาความรู้ตัดสินใจเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง ดังที่ เอมอร์ เนียมน้อย (2551:11) ได้ให้ความหมาย ไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่าน ขั้นสูง หรือเรียกอีกอย่างก็คือ การอ่านเป็น ซึ่งผู้อ่าน ต้องใช้สติปัญญาใคร่ครวญสิ่งที่อ่านอย่างพินิจ พิจารณาเพื่อตัดสินประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ,2562) พบว่า สาระที่ โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระหลักการใช้ภาษาไทย สาระวรรณคดี และวรรณกรรม ในสาระการอ่านของโรงเรียน ได้คะแนนค่าเฉลี่ย 53.38 ต่ำกว่าคะแนนค่าเฉลี่ยระดับประเทศ คือ 57.48 ซึ่งมีสาเหตุ มาจากการเรียนการสอนในปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการอ่าน และนักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ หรือความรู้สึกรักคิด ออกมาให้ชัดเจนได้

ผู้วิจัยเห็นว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ควรได้รับการฝึกฝนให้มี ทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ และเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้องและ สามารถจับใจความของเรื่องได้ในเวลาที่รวดเร็ว นอกจากนี้การฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นวิธีการ สอนอ่านอีกวิธีหนึ่งที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบ ร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบการเรียนการสอนที่จะสามารถ ตอบสนองนักเรียนให้มีทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดีขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน เทพศิรินทร์ร่มเกล้า ปีการศึกษา 2562 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 68.5 เปอร์เซนต์ จากเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ 80 เปอร์เซนต์ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นทั้งด้าน ผู้เรียนที่ยังขาดความรู้พื้นฐานในการเขียนและการอ่าน

การจะพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะภาษาไทย โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ให้สูงขึ้นนั้น ครูผู้สอนต้อง แสวงหาเทคนิคการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสม เช่น การใช้แบบฝึกหัด การใช้แผนผังความคิด เป็นต้น แต่วิธีการสอนแบบหนึ่งที่มีผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำมาพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ อย่างน่าสนใจนั้นคือ การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในเรื่องของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยการเปรียบเทียบระหว่างการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกตินักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มากขึ้นเพียงใด

ซึ่งในการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ เพื่อแก้ปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนโดยการที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้น ให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเอง และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเอง โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความ เข้าใจของตน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus ใช้ทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทาง สำหรับผู้สอนภาษาไทย ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย สืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและ หลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control – Group Pretest Posttest Design

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ จำนวน 13 ห้อง รวมทั้งสิ้น 543 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จำนวน 1 โรงเรียน ซึ่งนักเรียนมีคุณลักษณะและความสามารถใกล้เคียงกัน และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยการจับฉลากได้นักเรียนห้อง 2/4 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus และนักเรียนห้อง 2 /5 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุม โดยการสอนแบบปกติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus จำนวน 4 แผน 8 ชั่วโมง นำแผนการสอนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) ผลการประเมินได้ค่าความสอดคล้องของแผนการสอนดังนี้

แผนที่ 1 การอ่านวรรณคดีอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00

แผนที่ 2 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00

แผนที่ 3 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00

แผนที่ 4 การอ่านบันทึกเหตุการณ์อย่างมีวิจารณญาณมีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00

ทุกแผนผ่านเกณฑ์ประเมิน จัดเป็นแผนการสอนที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการสอนแบบปกติ จำนวน 4 แผน 8 ชั่วโมง นำแผนการสอนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) ผลการประเมินได้ค่าความสอดคล้องของแผนการสอนดังนี้

แผนที่ 1 การอ่านวรรณคดีอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00

แผนที่ 2 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00

แผนที่ 3 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00

แผนที่ 4 การอ่านบันทึกเหตุการณ์อย่างมีวิจารณญาณมีค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00

ทุกแผนผ่านเกณฑ์ประเมิน จัดเป็นแผนการสอนที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus และที่ได้รับการสอนปกติ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยวิเคราะห์เนื้อหาแบบทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของบลูม ให้ตรงกับเนื้อหาที่เรียน จำนวน 60 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมไปใช้จริง 30 ข้อ เสนอแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงและความสอดคล้องของแบบทดสอบ จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) และคัดเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.6 ขึ้นไป ได้จำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 60 ข้อ จากนั้นนำข้อสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คนซึ่งเคยเรียนรู้เนื้อหามาก่อนแล้ว นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ ข้อมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.25-0.40 และนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น(Reliability) ตามสูตร KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) พบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus และนักเรียนห้อง 2/5 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

4.1 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำมาตรวจสอบและบันทึกคะแนนไว้

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 2 กลุ่ม ตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.2.1 กลุ่มทดลองดำเนินการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่จัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus

4.2.2 กลุ่มควบคุมดำเนินการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยวิธีการสอนแบบปกติ

4.3 หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวัดผลการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

4.4 ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.5 นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ โดยการทดสอบค่า (t – test independent)

5.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า (t – test dependent)

5.3 เปรียบเทียบความผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า (t – test dependent)

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus	40	20.20	2.747	3.982	.000
การสอนปกติ	40	18.15	1.748		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus ($\bar{X} = 20.20$, S.D. = 2.747) มีผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ($\bar{X} = 18.15$, S.D. = 1.748) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่ม	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	40	16.43	4.169	- 8.375	.000
หลังเรียน	40	20.20	2.747		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียน ($\bar{X} = 20.20$, S.D. = 2.747) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 16.43$, S.D. = 4.169) มีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่ม	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	40	12.98	4.111	-9.929	.000
หลังเรียน	40	18.15	1.748		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียน (\bar{X} = 18.15 , S.D. = 1.748) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 12.98 , S.D. = 4.111) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจรรย์ (2547) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีลำดับขั้นตอนในการเรียนรู้ ที่สามารถฝึกผู้เรียนได้มีความคิดอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งยังสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ และมีกรอบแนวทางให้นักเรียนได้จัดเนื้อหาอย่างเป็นลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้มีการเตรียมการสร้างเครื่องมืออย่างมีระบบ และวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มขั้นตอนตั้งแต่ ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษา ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWL Plus และเริ่มสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน คือ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ในแต่ละแผนกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ตาม Backward Design สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโดยจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อยู่แบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus มีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้น K (Know) เป็นขั้นตอนที่ครูเป็นผู้ตั้งคำถามหรือเสนอหัวข้อเรื่องให้กับนักเรียน ซึ่งคำถามครูจะถามนำนักเรียนก่อนเพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางของลักษณะคำถาม ดังนั้นครูต้อง เตรียมคำถามมาก่อนหลาย ๆ คำถาม และอาจจะใช้คำถามแบบให้นักเรียนช่วยกันตอบ ครูคอยแนะนำและตั้งคำถามกระตุ้นความคิดให้กับนักเรียน เช่น คาบแรก ครูเสนอหัวข้อโฆษณาผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เรื่อง ครีมโทนาฟ มีตัวยาทอลนาฟเทค

ครูให้นักเรียนอธิบายว่าเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง ซึ่งนักเรียนจะต้องระดมสมอง ช่วยกันคิด และแสดงความคิดเห็น ในเรื่องที่น่านักเรียนรู้อยู่แล้ว และนำประสบการณ์เดิมของตนเองของเพื่อน มาช่วยกันในการตีความ การสรุปความ จากเรื่องที่อ่านและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้น นักเรียนบางคนมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านมาก่อนทำให้นักเรียนตอบได้ว่าเป็นเรื่อง เกี่ยวกับ โฆษณาผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ โฆษณาครีมโทนาฟ มีตัวยาทอลนาฟเทค แต่นักเรียนบางคนไม่ได้อ่านหนังสือหรืออ่านหนังสือมาน้อย จึงไม่สามารถ นึกคิดคาดเดา สิ่งที่อยู่หรือรู้จักชื่อเรื่อง ครีมโทนาฟ มีตัวยาทอลนาฟเทค ครูจะรู้ได้ทันทีว่านักเรียนมีความรู้ พื้นฐานเดิมเป็น อย่างไร ถ้านักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมแล้วจะสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่ได้ ทำให้นักเรียนเกิดการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2544 : 88) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านและทักษะกระบวนการคิดอย่าง รู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิด อย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการ คิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้ง จุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติชัย ยานะรังษี (2540 : 39) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ เทคนิค KWL Plus เป็น ยุทธวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนนำเอาประสบการณ์ เดิมมาช่วยในการตีความ เนื้อเรื่องที่อ่าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม ทำให้ผู้เรียนมีจุดประสงค์ ในการอ่าน มีการ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม

ขั้น W (What do I want learn) นักเรียนอยากรู้อะไรในขั้นตอนนี้ นักเรียนต้องใช้ความคิดและตั้ง คำถามเพื่อถามว่าอยากรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน การตั้งคำถามทำให้นักเรียนอยากรู้และมีความกระตือรือร้นที่ อยากรู้อ่านเนื้อเรื่อง ครูต้องคอยแนะนำให้นักเรียนคิดคำถามและ ตั้งคำถาม ซึ่งครูต้องใช้คำถามที่หลากหลาย ระดับความคิด กระตุ้นให้นักเรียนคิดตาม อยากรู้ในเรื่องที่ อ่านมากขึ้นด้วย และ เพื่อจะได้เข้าใจเนื้อเรื่องอย่าง ละเอียดยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยา ทาเกตุ (2552 : 152) ที่ว่า การใช้ คำถามเป็น องค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะการคิดได้ ดังนั้น ในขั้น W เป็นขั้นที่นักเรียน อยากรู้อะไรบ้างจาก เรื่อง การกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ นับว่าเป็นการอ่านการคิดที่จะส่งเสริม นักเรียนเข้าไปสู่การอ่านอย่างมี วิจารณญาณได้เป็นอย่างดี

ขั้น L1 (What I learn) นักเรียนรู้อะไรบ้าง ในขั้นตอนนี้ที่นักเรียน ทุกคนได้อ่านโฆษณา หรือเรื่องที่ครู กำหนดอย่างละเอียด นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจกับเรื่องที่อ่านอย่างมีสมาธิ และทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา จากที่อ่านมากขึ้น เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วสามารถจับใจความ ตีความ จากเรื่องที่อ่านได้ จากนั้นครูให้นักเรียน ค้นหาคำตอบของคำถามที่เขียนไว้ และในขณะที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง เกิดความรู้ใหม่จากการอ่านเรื่อง ให้ เขียนบันทึกการอ่านลงในช่อง L ด้วย และตรวจสอบว่าคำถามที่นักเรียนเขียนไว้นั้นคำถามใดที่ยังไม่ได้ตอบให้ นักเรียนตอบให้ครบ ถ้าคำถามใดทำไม่ได้ให้นักเรียนเว้นไว้ ครูต้องคอยดูแลและแนะนำนักเรียนเพื่อจะได้หา คำตอบที่ตนเองต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549 : 127) ที่พบว่า เป็นขั้นการสอนที่ ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างมีสมาธิเพื่อ ค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนอยากรู้จากเนื้อเรื่องที่ครูนำมาใช้เป็นวัสดุใน การอ่าน

ขั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้ในขั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ใน ตรงกลาง และ เขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขาพร้อมทั้งเขียน อธิบายเพิ่มเติมใน แต่ละประเด็น สอดคล้องกับแนวคิดของ ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาธารธน์ (2534 : 88) ที่ว่าการสรุปความคิดในรูปแบบของ

แผนภาพความคิดจะช่วยให้นักเรียนได้จัดกลุ่มความคิด และช่วยให้จัดระบบความรู้ เพื่อช่วยให้เก็บความรู้ไว้ในความจำของนักเรียนได้ถาวร และยังสอดคล้องกับ แนวคิดของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541:131) ที่ว่า การที่ให้นักเรียนเขียนสรุปความ ช่วยทำให้นักเรียนเพิ่มความจำในเรื่องที่อ่านได้ดี

ขั้น L3 (Summarizing) นักเรียนสรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรา เล่าเรียนดี (2548:145) กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL-Plus ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่าน พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และ ยังฝึกให้ผู้เรียนได้ระดมสมองที่มีกรอบแนวทางอย่างเป็นระบบ คือ ขั้น K นักเรียนรู้อะไรจากชื่อ เรื่องหรือคำสำคัญที่ครูให้อ่าน ขั้น W นักเรียนอยากรู้อะไรจากบทอ่าน ขั้น LI นักเรียนได้ เรียนรู้อะไรจากบทอ่าน ขั้น L2 นักเรียนสร้างแผนภาพความคิด ขั้น L3 นักเรียนเขียนสรุปเรื่องจากแผนภาพความคิด สอดคล้องกับผลการวิจัย อารมณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550 : 96) กล่าวว่า ผู้เรียนได้ฝึกการจัดระบบข้อมูลความรู้ และความคิด เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการอ่านโดยการทำแผนภาพความคิด ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้เรียน คือ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการ วิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์จัดระบบหมวดหมู่ของข้อมูล เพื่อสร้างแผนภาพ ความคิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภร จินดาเวช (2549:127-128) พบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus นักเรียนจะมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้และนักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ที่เป็นผลเช่นนี้อาจมาสาเหตุดังนี้ เนื่องจาก เทคนิค KWL- Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและทักษะการ คิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอย่างไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดตนเองได้ โดยมีกรอบ แนวคิด คือ K นักเรียนรู้อะไรจากชื่อเรื่องหรือ คำสำคัญที่ครูให้อ่าน ขั้น W นักเรียนอยากรู้อะไร จากบทอ่าน ขั้น LI นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากบทอ่าน ขั้นL2 นักเรียนสร้างแผนภาพความคิด ขั้น L3นักเรียนเขียนสรุปเรื่องจากแผนภาพความคิด สอดคล้องกับอารมณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550 : 95) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคKWL- Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นระบบสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาเองได้ในแต่ละขั้นตอนและยังช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพราะมีกรอบแนวทางในการฝึกฝน โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านด้วยตัวเองสอดคล้องกับรินทร์ลภัส เณลิธรรมวงศ์ (2557: 77) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ เนื่องจากมีกรอบแนวทางในการเชื่อมโยงเนื้อหาอย่างเป็นลำดับ สอดคล้องกับจินดารัตน์ ฉัตรสอน (2558 : 85) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค KWL-Plus เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนกระบวนการอ่าน เริ่มจาก การกระตุ้นประสบการณ์เดิมแล้วบันทึกความรู้เดิม จากนั้นฝึกตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นได้อะไรจากการอ่านและในขณะเดียวกันก็หาคำตอบแล้วเขียนบันทึก จากนั้นอธิบายสิ่งได้จากการอ่าน จึงทบทวนคำถามเพื่อตรวจว่าคำตอบที่ได้มาตรงตามต้องการหรือไม่ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557 : 79-80) พบว่า ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ที่เป็นผล เช่นนี้อาจมาสาเหตุดังนี้ การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การเรียนการสอน แบบเดิมใช้เพียงการบรรยาย ทำให้นักเรียนเกิดความ สับสนและไม่สามารถระบุนใจความของเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่นการนำเข้าสู่บทเรียนด้วย ภาพโฆษณาเพื่อเชื่อมโยงกับบทเรียนและยังมีการเข้ากลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันและกัน สมาชิกในกลุ่มจะต้องละ ความสามารถ โดยมีเก่ง กลางอ่อน อยู่ในกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มและได้ช่วยเหลือ นักเรียนกลุ่มอ่อน นอกจากการอธิบายความรู้แล้วผู้วิจัยยังมีสื่อการสอนทำให้นักเรียนรู้สึกตื่นตัวกับกิจกรรม การเรียนรู้ และยังให้ความสนใจกับบทเรียนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้ง ยังฝึกให้นักเรียนตั้งคำถาม แสดงความคิดเห็น โดยมีครูช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมใน การเรียน สอดคล้องกับ อภิญา สิงห์สมบัติ (2545 : 43) กล่าว ว่าวิธีการสอนตามแนวคู่มือครูของกรมวิชาการไว้ว่า มีขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูให้คำถามหรือกิจกรรม ต่าง ๆ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียน และดึงดูดความสนใจ ของนักเรียนให้มาอยู่กับการสอนและพร้อมที่จะ เริ่มเรียน ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ครูดำเนินการสอน เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้ในเนื้อหาโดยเน้น นักเรียนเป็นสำคัญ ในการสอนนี้อาจใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น อภิปราย บทบาทสมมติสถานการณ์จำลองการ แสดงละคร เพื่อช่วยให้การสอนน่าสนใจและสร้างความสนใจ ของนักเรียนมากยิ่งขึ้น ขั้นสรุปบทเรียน ครูและ นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ เนื้อหาที่เรียนมามากยิ่งขึ้น ขั้นวัดผลและ ประเมินผล เป็นขั้นตอนการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบเพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจมากน้อย เพียงใด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยการไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus มีขั้นตอนกิจกรรม หลายขั้นตอน ครูต้องอธิบายให้นักเรียนนั้นเข้าใจก่อนการจัดกิจกรรม และครูเป็นส่วนสำคัญในการช่วยกระตุ้น ความรู้ความคิดของนักเรียน ดังนั้นครูต้องคอยให้คำปรึกษาและไม่ปล่อยให้เด็กเรียนคิดเอง
2. การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นการสอนที่มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมหลายขั้นตอน ควรมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการสอนแต่ละแผนควรใช้คาบคู่ในการจัดการเรียนการสอน ครูควร เตรียมตัวในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ล่วงหน้าก่อนจัดกิจกรรมเพื่อให้กิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับ การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับเทคนิคอื่น ๆ
2. ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus ในการพัฒนาทักษะใน ด้านอื่น ๆ เช่น การเขียนสรุปความ

เอกสารอ้างอิง

- กิตติกาญจน์ อินทเกตุ. (2557). “การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2558). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชลธิชา จันทร์แก้ว. (2549). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH - Plus.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรัส. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาอำเภอชะอำจังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รินทร์ภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมยา ทาเกตุ. (2552). “การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH ร่วมกับแผนภูมิ ต้นไม้” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุภร จินดาเวชช์. (2549). “การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและวิธีการสอน) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอมอร์ เนียมน้อย. (2551). พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- Carr Eileen and Donna Ogle. (1987). KWL - PLUS: A Strategy for Comprehension and Summarization : 626 – 631.